

[Vagn Bro.]

vor Side er rede til at se paa denne Sag i et Udvalg. Vi mener altsaa, det er rigtigt, at vi faar klare og tydelige Lovregler om Kontrol med de rent offentlige Indsamlinger, naar det drejer sig om personlig Henvendelse til Enkeltpersoner, medens vi ikke mener, der er Grund til at gaa videre end til den nuværende Praksis med Hensyn til de Indsamlinger, der vel sker offentligt, men uden personlig Henvendelse, altsaa i Blade og paa anden Maade. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Kristen Amby: Da de to Stormagter, som jeg kan siges at repræsentere i dette Øjeblik, Kirken og Politikken, er undtaget fra de foreslaede Lovbestemmelser, skulde man jo mene, at jeg paa Forhaand maatte stille mig imødekommende og venligt over for dem, men jeg maa sige, at netop dette, at man her føler, at man af praktiske og faktiske Grunde er nødt til at undtage nogle af de i Tilværelsen forekommende Størrelser fra almene Lovbestemmelser, gør mig meget betænkelig ved at gaa med til disse Bestemmelser.

Hvad vil det nemlig sige, at Tilladelse til en Indsamling kun kan gives, naar Justitsministeriet skønner, at den er til Formaal, der har „almen Interesse“? Man kan endda blive enig om, hvad der er velgørende Formaal, det formoder jeg da er ikke saa svært, men det maa være meget, meget svært at trække de rette Grænser for, hvad der har almen Interesse. De kan trækkes meget, meget snævert, og det formoder jeg, Ministeriet vil gøre, men de Mennesker, der ønsker en Indsamling foretaget til det Formaal, de nu har sat sig i Hovedet, mener jo, at dette Formaal er det vigtigste i Livet, saa for dem vil Formaalet have almen Interesse. Vi har set Indsamlingsformaal, som de fleste af os ikke synes bør fremmes, f. Eks. til Spiritismen, og som vi derfor vil sige ikke har nogen almen Interesse, og Indsamlingerne er foregaaet under Former, som heller ikke har været betryggende, men der er noget i mig, der vægrer sig ved at være Landsfader for Borgernes Meninger. Naar Folk mener, at det, som de opfordrer deres Samfundsfæller til at bidrage til, har en almen Interesse, ja, saa er de dog de nærmeste til at skønne derover.

Det forekommer mig, at man kunde nøjes med Bestemmelserne om Kontrol, som jeg anser for rigtige. Og Kontrollen bør ogsaa være klar og skarp. Men jeg synes ikke, man skal trække Grænserne

for, hvad der kan tillades, saa snævert, som man har gjort. Man forhindrer oven i Købet sig selv i at give Tilladelse til en Indsamling, naar man ikke kan skønne, at den har en almen Karakter.

Der er ogsaa i Enkelthederne nogen Uklarhed. Man har altsaa Ret til offentlig Indsamling til Støtte for politiske Partier. Dette kan finde Sted uden Tilladelse, staar der. Men der maa vel skulle staa: „offentlig Indsamling, ogsaa gennem Pressen“ — for det kan vel ikke være Meningen, at offentlig Indsamling til politiske Formaal ikke er tilladt, naar det ikke sker gennem Pressen. (*Justitsministeren* [Zahle]: *Ogsaa* gennem Pressen). Der maa i hvert Fald indføres et „ogsaa“ her, hvis det er Meningen, at man i al Almindelighed vil give Tilladelse til Indsamling af politiske Partier og til politiske Formaal. Thi det er jo muligt, at man i Fremtiden vil skønne, at det er meget mere virksomhedsfuldt at indsamle ved Døren, ved Husene, end man hidtil har skønnet.

Saa er der endelig med Hensyn til § 4 Spørgsmaalet, hvad der falder ind under Begrebet Kirke og kirkelig. Er det de anerkendte Trossamfund, der falder ind under dette Begreb, eller kan det ogsaa omfatte de Mennesker, der kalder deres eget lille Samfund en Kirke? Jeg mener, at det ogsaa bør omfatte de Mennesker, der selv kalder det, de samles om, Kirke eller Trossamfund. Men jeg tror ikke, dette er Lovgivningsmagtens eller Administrationens Mening. Meningen er sikkert, at man vil henvende sig til Kirkeministeriet og afkræve det en Erklæring om, hvorvidt det paagældende Trossamfund er anerkendt eller ikke anerkendt, men det vilde jeg ikke mene var ret og rimeligt over for de paagældende Borgere, hvad enten man sympatiserer med deres Formaal eller ikke. Jeg er ogsaa ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (Vagn Bro) i, at kirkelige Lokaler ogsaa kan være en Præstegaardshave, det kan saamænd ogsaa være en Krohave, og det er helt urimeligt, naar man vil undtage Indsamlinger til kirkelige Formaal, at sige, at Indsamlingerne skal foregaa enten i en Kirke eller et kirkeligt Lokale. Mener man, at det har et kirkeligt Formaal — ikke et kristeligt, men et kirkeligt Formaal —, at nogle Mennesker rejser en eller anden Ydremissions-Bevægelse og foretager Indsamlinger ved Møder, ogsaa gennem Personer, der ikke er dem personlig bekendt, ogsaa ved offentlige Møder? Det er jo noget, der er sket, lige saa længe som